

alene 50,000, som jeg tror det ærede Medlem sagde, men vistnok 58,000 Mennesker, og som er i stadig Stigning, er sandelig en Forsamling af 19 Medlemmer til at varetage dens kommunale Affærer, som maaste ere særlig vanskelige, ikke for meget. Dertil kommer saa, at hele det administrative Maskineri i denne Kommune vistnok ikke er udviklet paa samme Maade som f. Eks. her i Kjøbenhavn eller i lignende større Kommuner. Jeg finder derfor, at 19 paa ingen Maade er for stort et Tal, og jeg forstaaer ikke ret, hvorledes de Herrer ude i Frederiksberg Kommunalbestyrelse virkelig skulle kunne overkomme Arbejdet ved den naturlige Fordeling imellem sig af de mange forskellige Brancher, hvori det kommunale Arbejde falder. Nedsættelsen af staaende Udvalg o. s. v., naar Antallet bliver mindre end 19. Det Spørgsmaal 19 eller 15 er virkelig saa simpelt, at ethvert Medlem maa kunne afgøre det uden at faa Vejledning fra Udvalget, og jeg betragter for saa vidt, at Landstinget ikke ved denne 2den Behandling kan komme til at stemme derom, for det er jo meget muligt, til Trods for at Udvalgets Medlemmer synes at være blevne enige om dette hellige Tal 15, at der i dette Ting kunde være et overvejende Flertal for, at 19 maaste var nok saa passende. Der synes allerede fra forskellige Sider at være udtalt Ønske om, at Tallet blev sat til 19, og jeg henstiller til de Herrer, som med mig maatte mene, at 19 er det rette Tal, og ikke for stort, til 3dje Behandling at faa sig sammen for at faa en Udtalelse fra dette Ting om, hvor vidt det skal være 19 eller 15, og jeg maa paa det bestemteste protestere mod de Udtalelser, der kom fra det ærede 2det Medlem for 5te Kred (Holch), hvori han sagde, at nu var det et Kompromis, der var sluttet i Udvalget. Vi lade os ikke her i Salen løbe eller sælge af et Udvalg ved Kompromis'er. Vilde d' Hrr. kompromittere sig selv, bliver det deres Sag. I Salen ville vi have Frihed til at stemme i, saa simpel en Sag, som ikke forlanger Undersøgelser af indgaaende Bestaenhed, og vi vide jo heller ikke, som det er sagt, hvorvidt det andet Ting vil fastholde de 19 eller ikke. Nu vilde det være meget haardt for de ærede Medlemmer af dette Ting, som maaste oven i Købet ere i Flertal, og som finde, at 19 er det rigtige Tal, om vi skulde tilvejebringe en Slags foreløbig Konflikt mellem de to Ting paa et i og for sig saa ligegyldigt Punkt, hvor vi maaste netop sympatisere med det andet Ting uden Hensyn i øvrigt til vor politiske Stilling. Hvorfor skulle vi, som ere enige om at ved-

tage denne Lov lidt hurtig, sætte den i Fare, vi, som mene, at 19 er det rigtige Tal, blot fordi man i Udvalget har enedes om Tallet 15, som vi mene er for lavt? Det er, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen) fremhævede, ikke alene det, at det meget store Arbejde i denne Kommune let vilde blive uoverkommeligt for 15 Medlemmer, men ifølge Lovforslaget skulle 2 Medlemmer delegeres til Fattigkommissionen — der skal nemlig være 5 Medlemmer i det hele, men deraf kunne 3 vælges uden for Kommunalbestyrelsen — saaledes, at 2 af de 19 Medlemmer altsaa gaa bort til det meget optagende og opslidende Arbejde, som er forbundet med at sidde i Fattigkommissionen for en saa stor Kommune. Dermed bliver der kun 17 tilbage, og naar man fordeeler disse paa Belysningsværens Udvalg, hygiejniske Udvalg, økonomiske Udvalg o. s. v., bliver der sandelig ikke mange Arbejds kræfter tilbage, og træder der nogen Skyldom til blandt Medlemmerne, kan det blive vanskeligt nok. Netop den Omstændighed, at Frederiksberg Kommunes Administration i ren bureaukratistisk Henseende ikke er saa udviklet som andre store Kommuner, vil rimeligvis kunne føre til, at Medlemmerne af Kommunalbestyrelsen maa paatage sig et saa meget større Arbejde, og jeg finder det ganske heldigt, at Selvsstyrelsen bliver gennemført paa den Maade netop blandt Kommunalbestyrelsens Medlemmer, at de maa lægge Nyg til og virkelig gøre et Arbejde og ikke kunne indskrænke sig til at møde en eller to Gange om Ugen for at diskutere en Sag, men at de skulle gøre et dagligt og ugentligt Arbejde. Det er heldigt for en Kommunes Styrelse, men det udtrækker et stort Medlemsantal. Men saa kommer det andet Moment, som er af stor Vigtighed; naar det gælder Repræsentation for 58,000 Mennesker, kan en Repræsentation paa 15 Medlemmer ikke være fyldestgørende, naar mange forskellige Interesser og mange forskellige Samfundsklasser, som særlig i en saadan Kommune, der ligger op ad Hovedstaden, ere mere fremtrædende end i andre Kommuner, tilbørlig skulle være repræsenterede. Thi saadanne smaa Forsamlinger, hvad enten det er politiske eller kommunale, ere i Reglen en Uting. Der bliver Kammeraderi, Sammenspisning o. s. v. Den ærede Døbfører lod til at mene, at ni egentlig var det hellige Tal, man ikke skulde komme ud over, men at det kun var som Følge af et Kompromis, at han var kommen til Tallet 15. Ja, ni Medlemmer for en Kommune paa 56 til 58,000 Mennesker er en lille hyggelig Forsamling, hvor man let bliver gode Venner,